

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΝΕΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΛΛΟΥ ΤΟΥ ΛΟΥΚΑΡΕΩΣ
ΠΑΠΑ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ ΤΟ ΠΡΟΤΕΡΟΝ
ΕΙΤΑ ΔΕ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ
ΠΑΤΡΑΡΧΟΥ ΓΕΝΟΜΕΝΟΥ

Οὔ ἡ Μνήμη τῆ ΚΖ΄ Ἰουνίου

Ποιηθεῖσα ὑπὸ Κυρίλλου Μητροπολίτου Ρόδου

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΙΚΡΟΝ ΕΣΠΕΡΙΟΝ

Ἰστῶμεν στίχ. δ΄ καὶ ψάλλομεν τὰ κάτωθι Στιχηρὰ Προσόμοια.

ᾠχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πανεύφημε Κύριλλε ἰδού, σήμερον συνήλθομεν, ἐπιτελοῦντες τὴν μνήμην σου, τὴν ἀξιέπαινον, τὴν φωταγωγοῦσαν, ἀστραπαῖς τῆς χάριτος, θεόφρον Ἐκκλησίας τὰ ποιμνία· διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεόληπτε Κύριλλε Χριστῶ, ὄλην ἀναθέμενος, ἀπὸ παιδὸς τὴν ἐλπίδα σου, αὐτοῦ ἐβάστασας, τὸν Σταυρὸν ἐπ' ὤμων, ἐν παντὶ τῷ βίῳ σου· διὸ ἐν Ἱεράρχαις διέπρεψας, καὶ Μάρτυς ἄριστος, ἀνεδείχθης κἂν ἐν γήρατι, ἐκτελέσας, ἀθλήσει τὸν δρόμον σου.

Μακάριε Κύριλλε σαυτόν, οἰκονόμον ἄριστον, τῶν μυστηρίων παρέστησας, Θεοῦ τῆς χάριτος, καὶ ποιμὴν ὡς θεῖος, ὑπὲρ τῶν προβάτων σου, Μαρτύρων τὸν ἀγῶνα ἐτέλεσας· διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι τοῖς τιμῶσί σε, τὴν εἰρήνην, καὶ πταισμάτων ἄφεσιν.

Θεσπέσιε Κύριλλε ἡμᾶς, τοὺς ἐπιτελοῦντάς σου, τὴν σεβασμίαν πανήγυριν, ἐν ὕμνοις σήμερον, ταῖς πανευπροσδέκτοις, πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου, τὸν δόξη καὶ τιμῇ σε κλεῖσαντα, σῶζε ἐκ θλίψεων, πειρασμῶν τε περιστάσεων, νοσημάτων, παθῶν καὶ κακώσεων.

Δόξα. ᾠχος δ΄.

Τίς σε εἰκότως εὐφημήσει, θεομακάριστε Πάτερ, Ἱερομάρτυς Κύριλλε; ἀποστολικῶς γὰρ πολιτευσάμενος, καὶ ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας ἀγωνισάμενος, μαρτυρικῶς τὸν δρόμον σου ἐτέλεσας. Ὅθεν διὰ θανάτου, ἐκδημήσας πρὸς λῆξιν ἀθάνατον, ἐν οὐρανοῖς τῷ Χριστῶ παρέστης, καὶ πρεσβεύεις διηνεκῶς, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἴ κ' παντοίων κινδύνων, τοὺς δούλους σου φύλαττε, Εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

ᾠχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ὡς ποιμένα θεόληπτον, καὶ περίφημον Μάρτυρα, Ἐκκλησίας σήμερον εὐφημοῦμέν σε· σὺ γὰρ

μακάριε Κύριλλε, ὑπὲρ τῶν προβάτων σου, τὴν ἁγίαν σου ψυχὴν, προθυμότατα τέθουκας, καὶ ἀνέδραμες, πρὸς ζωῆς τὰ σκηνώματα πρεσβεύων, ὑπὲρ πάντων τῶν τελούντων, τὸ ἱερόν σου μνημόσυνον.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ Ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Ἐκ τῆς Κρήτης ἀνέτειλας, ὡς πολύφωτος ἥλιος, εὐδοκία Κύριλλε τοῦ Παντάνακτος, καὶ Ἐκκλησίας διέλαμψας, ἐν τῷ στερεώματι, ἀρετῶν ποιμαντικῶν, καὶ Μαρτύρων μιμήσεως, ταῖς φαιδρότησι, τῶν πιστῶν καταυγάζων τὰς καρδίας, τῶν ἐν ὕμνοις ἐκτελούντων, τὴν ἱεράν σου πανήγυριν.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Γ'ερῶς προϊστάμενος, ὡς ποιμὴν χριστομίμητος, τῆς ἁγίας ποιμένης σου Πάτερ Κύριλλε, ὑπὲρ αὐτῆς τῆς ἀθλήσεως, τὸν δρόμον διέδραμες, καὶ θυσία τῷ Θεῷ, προσηνέχθης εὐάρεστος· ὅθεν πρέσβευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς τελουντάς σου τὴν μνήμην, τὴν ἀξιέπαινον σήμερον.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Ἀΐσωμεν πιστοί, τῷ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν, ὅτι ποιμένα γνήσιον, τῆς ποιμένης τῶν προβάτων αὐτοῦ, τὸν μακάριον Κύριλλον ἀνέδειξε· τὸν ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας κοπιάσαντα, καὶ ἀρχιερωσύνης τὴν στολὴν, τοῦ μαρτυρίου τοῖς ἄθλοις κοσμήσαντα· διὸ καὶ εὐσεβῶς ἐκβοήσωμεν· Κύριε, πρεσβείαις αὐτοῦ, παράσχου ἡμῖν τὰ ἐλέη σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΓΑΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὸ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν στίχ. ἢ καὶ ψάλλομεν τὰ κάτωθι Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὡς ἀστὴρ φωταυγῆς, ἐκ τῆς Κρήτης ἔλαμψας, ἐν χρόνοις τυραννικῆς, καταδουλώσεως, καὶ γένος τὸ εὐσεβές, τῶν Ὁρθοδόξων ἐφώτισας Κύριλλε, τῶν λόγων μαρμαρυγαῖς, καὶ ποιμασίας ὁσίας φαιδρότησιν. Ὅθεν σήμερον ἐν ὕμνοις, οἱ πιστοὶ τιμῶμέν σε, τὰ πολλά σου κροτοῦντες, κατὰ χρέος προτερήματα.

Βαβαὶ τῆς σῆς προμηθείας Χριστέ! σὺ γὰρ Ὁρθοδόξων, τῷ λαῷ στενάζοντι, δουλείας βαρβαρικῆς, ἐν χαλεπότητι, καθάπερ ἄλλον Μωσῆν, τὸν Πατριάρχην ἀνέδειξας Κύριλλον, ὡς μέγαν ἐν ἀρεταῖς, καὶ πολλοστὸν ἐν σοφίᾳ ὑπάρχοντα. Ὅθεν ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις, τῶν πταισμάτων λύτρωσιν, καὶ εἰρήνην χορήγει, τῷ λαῷ σου Πολυέλεε.

Τοὺς σοὺς γεραίρομεν Κύριλλε, κραταιοὺς ἀγῶνας, ὑπὲρ τοῦ ποιμνίου σου, τὰς θλίψεις, τοὺς διωγμούς, καὶ τὸ μαρτύριον· ἐν βίῳ σου γὰρ παντί, ὡς τετρωμένος ἀγάπη τῇ κρείττονι, οὐκ ὤκνησας γρηγορῶν, ἐν τοῦ Κυρίου τῷ θείῳ θελήματι. Ἀλλ' ὡς ἔχων παρρησίαν, πρὸς αὐτὸν

μακάριε, σωτηρίαν ἐξαίτει, τοῖς τιμῶσί σε ἐν ἄσμασι.

Πάτερ θεοφόρε Κύριλλε, ἀρχιερωσύνης, κοσμήσας τὸ ἔνδυμα, τοῖς στίγμασιν εὐπρεπῶς, τοῦ μαρτυρίου σου, μετέστης πρὸς οὐρανοῦς, ἔνθα Χριστῷ τῷ Θεῷ παριστάμενος, ἰκέτευε ἐκτενῶς, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐκ πόθου βοώντων σοι· Χαίροις τῶν Πατέρων κλέος, καὶ Ποιμένων καύχημα, τῶν Μαρτύρων φαιδρότης, καὶ πιστῶν τὸ ἀγαλλίαμα.

Ἔτερα. Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ Ἱεράρχης Χριστοῦ, ὁ τῶν Πατέρων τῶν Ἁγίων διάδοχος, ὁ τούτων ἰχνηλατήσας, ἐπὶ τῆς γῆς τὴν ζωὴν, καὶ τὸν θεῖον ζῆλον μιμησάμενος· τῆς ἄνωθεν γνώσεως, ὁ πλουτήσας τὸ χάρισμα, καὶ εὐσεβείας, πρὸς νομὴν τὴν σωτήριον, τοῦ Κυρίου σου, κατευθύνας τὸ ποίμνιον· Κύριλλε παμμακάριστε, Μαρτύρων ἐν αἵματι, περιφανῶς ὁ σφραγίσας, τὴν θαυμαστὴν ποιμασίαν σου· Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις Ἱεραρχῶν καλλονή, καὶ τῶν Μαρτύρων μιμητῆς καὶ ὁμότροπος, ἀξίως ὁ κοινωνήσας, τῆς εὐκληρίας αὐτῶν, ἐν ἀθανασίας τοῖς σκηνώμασι· τῆς Κρήτης τὸ βλάστημα, Ἀγκαράθου τὸ καύχημα, Ἀλεξανδρείας, ὁ ποιμὴν ὁ χρηστότατος, καὶ ὁ πρόεδρος, Βυζαντίου ὁ πάνσοφος· Κύριλλε παμμακάριστε, τὸ γέρας τῆς πίστεως, τῶν Ὁρθοδόξων ὁ στῦλος, καὶ κακοδόξων ὁ ὄλεθρος· Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁλος σὺ παιδιόθεν Θεῷ, τῷ Βασιλεῖ καὶ Λυτρωτῇ ἀνακείμενος, ἐμίσησας τὰ ἐν κόσμῳ, καὶ ἐν ἀγάπῃ αὐτῷ, καὶ δικαιοσύνη ἠκολούθησας· διὸ αὐτὸς Ὅσιε, εἰς λαοῦ περιποίησιν, ἱεραρχίας, ἔχρισέ σε τῷ χρίσματι, καὶ ἐν θρόνῳ σε, ὑψηλῶ ἀνεβίβασεν· ἔνθα ὡς μέγας ἥλιος, ἐξέλαμψας Κύριλλε, ποιμαντικῇ ἐπιστήμῃ, καὶ μαρτυρίου χαρίσματι, φωτίζων, λαμπρύνων, εἰς αἰῶνας τοὺς τελούντας, τὴν θεῖαν μνήμην σου.

Χαίρει ἡ Ἀγκαράθου Μονή, τῆς Θεοτόκου Ὁρφανῆς τὸ παλάτιον, τὴν μνήμην σου γηθοσύνως, ἐν ἐγκωμίοις φαιδροῖς, Κύριλλε θεόφρον ἐορτάζουσα· ἐκ ταύτης γὰρ Ἅγιε, τὴν πορείαν ποιούμενος, τῇ Ἐκκλησίᾳ, τοῦ Χριστοῦ διηκόνησας, καὶ διέπρεψας, ὡς ποιμὴν χριστομίμητος· ὅθεν καὶ τῶν λειψάνων σου, τῇ θήκῃ προσπίπτουσα, μεγαλαυχεῖ καὶ προσάγει, τὴν ἰκεσίαν βοῶσά σοι· Πρεσβείαις σου Πάτερ, προϊστάμενος μὴ παύση, τῶν εὐφημούντων σε.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ΄.

Πατριαρχῶν τὸ κλέος, καὶ Μαρτύρων τὸ ἀγλαΐσμα, ὁ τῆς Ἐκκλησίας προστάτης, καὶ ὑπέρμαχος εὐσεβείας γενόμενος, Κύριλλος ὁ πανεύφημος, ἐν πραῦτητι σοφίας, τὴν ἐκλογάδα Χριστοῦ ποιάνας, καὶ ὑπὲρ τῶν προβάτων, τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θέμενος, τυράννων τὸ φρύαγμα ἐπάτησε, καὶ τὸν χριστώνυμον λαόν, ἐν τῇ πίστει ἐστερέωσε· νῦν δὲ τῷ θρόνῳ τῆς μεγαλωσύνης, τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ παριστάμενος, αἰτεῖται παρ' αὐτοῦ, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, διὰ φιλανθρωπίαν, ἐπὶ τῆς γῆς ὄφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· ἐκ Παρθένου γὰρ Ἀγνῆς, σάρκα προσλαβόμενος, καὶ ἐκ ταύτης προελθὼν, μετὰ τῆς προσλήψεως, εἷς ἐστὶν Υἱός, διπλοῦς τὴν φύσιν, ἀλλ' οὐ τὴν ὑπόστασιν. Διὸ τέλειον αὐτὸν Θεόν, καὶ τέλειον ἄνθρωπον, ἀληθῶς κηρύττοντες, ὁμολογοῦμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἰκέτευε, Μῆτερ ἀνύμφευτε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἵσοδος, τὸ Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἐναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ι´, 7,6· γ´, 13-15· η´,6,34,35,4,12,14,17,5-9· κβ´,21, 19· ιε´, 4)

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος ὃς εὔρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς εἶδε φρόνησιν· κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου θησαυροῦς. Τιμιώτερα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν, οὐκ ἀντιτάξεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν· εὐγνωστός ἐστὶ πᾶσι τοῖς ἐγγίζουσιν αὐτῇ, πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν· ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν εἰσακούσατέ μου, ὧ τέκνα, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει· αἱ γὰρ ἔξοδοί μου ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων· Ὅτι ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκήνωσα βουλήν, καὶ γνῶσιν καὶ ἔνοιαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην· ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχὺς· ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε, τοίνυν ἄκακοι, πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίσω ἀπὸ χειλέων ὀρθά· ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ φάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδοῦ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲ ἐν αὐτοῖς σκολιὸν οὐδὲ στραγγαλιῶδες· πάντα ἐνώπια τοῖς συνιούσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐπὶ Κύριον ἡ ἐλπίς ὑμῶν καὶ πλησθήσεσθε Πνεύματος.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. γ´, 1-9)

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὔρεν αὐτοὺς ἀξιόους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπῆ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ε´, 15-στ´, 3)

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει δὲ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ

δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΤΗΝ, Ἰδιόμελα.

Ἦχος α΄.

Αἰγαλλιάσθω σήμερον φαιδρῶς, Χριστοῦ ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ τῇ λαμπροφόρῳ ἡμέρᾳ, τοῦ φωστῆρος τῆς Ἐκκλησίας, Κυρίλλου τοῦ μάκαρος· ὡς ποιμὴν γὰρ ἀληθῆς, καὶ τοῦ Ἀρχιποίμενος μιμητής, ποιμαντικῶς ἐν δάκρυσιν, τὴν σπορὰν ποιησάμενος, μαρτυρικῶς ἐν ἀγαλλιάσει, ἀθανασίας τῶν στεφάνων, ἐθέρισε τὰ δράγματα, Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι παριστάμενος, καὶ πρεσβεύων ἐκτενῶς, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, ιερῶτατε Κύριλλε, Ἱερομάρτυς πανεύφημε; Σὺ γὰρ τῆς κατ' ἄμφω σοφίας, ἐν μετοχῇ γενόμενος, εὐαγγελικῶς πρὸς σωτηρίου τὰς νομάς, τὴν δοθεῖσάν σοι ποιμνὴν ἐποίμανας, ὑπὲρ ἧς καὶ μαρτυρίου, κἂν ἐν γήρα ποτήριον ἔπιες, στραγγαλισθεὶς ὁ ἄωμος ποιμὴν, τυράννων ταῖς βεβήλοις χερσίν. Ἄλλ' ὡς ποιμαντικῶς διαπρέψας, καὶ μαρτυρικῶς δοξάσας τὸν Θεόν, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τελούντων τὴν μνήμην σου.

Ἦχος β΄.

Αἰγαπήσας παιδιόθεν τὸν Θεόν, τὴν ἐπὶ γῆς εὐδοξίαν ἐμίσησας, καὶ προσῆλθες ἐν Ἀγκαράθου τῇ Μονῇ, τὴν ἐν ἀσκήσει πολιτείαν ἐλόμενος, Κύριλλε Πάτερ μακάριε· ὅθεν αὐτῆς δι' ἀρετῆς, τὰς μυστικὰς ἀναβάσεις κατορθώσας, τῷ μύρῳ τοῦ Πνεύματος, Ἀρχιερεὺς ἐχρίσθης θεόληπτος, καὶ ποιμὴν λογικῆς ποιμνῆς ἀνηγορεύθης, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ μὲν πρότερον, ἐν Κωνσταντινουπόλει δ' ἐσύστερον, ὡς ἐπὶ λυχνίας ὑψηλῆς, τῆς πίστεως λύχνος διαλάμπων, καὶ διαχέων τῇ Ἐκκλησίᾳ, εὐσεβείας τὴν λαμπρότητα. Ἄλλ' ὡς ἐν οὐρανοῖς θαυμαστωθεὶς, καὶ τῷ τρισηλίῳ Φωτὶ παριστάμενος, τὸν φωτισμὸν ἡμῖν αἶτει, τοῖς τελοῦσι τὴν μνήμην σου.

Ἦχος γ΄.

Πάλιν ἡμῖν ἡ ἐτήσιος μνήμη, τοῦ καλοῦ ποιμένος ἐπεδήμησε, πρὸς μυστικὴν εὐωχίαν συγκαλοῦσα, ἡμᾶς, ὧ ἀδελφοί, τοὺς χοϊκοὺς. Δεῦτε οὖν κορεσθῶμεν, ταῖς ἀρεταῖς καὶ τοῖς ἄθλοις αὐτοῦ, πιστῶς ἀνακραυγάζοντες· Μακάριος εἶ, Κύριλλε Πάτερ ἀγιώτατε, ὅτι τὸν δρόμον τετέλεκας, τὴν πίστιν τετήρηκας, καὶ τὴν ψυχὴν σου προθύμως, ὑπὲρ τῆς ποιμνῆς σου τέθηκας, μηδαμῶς ὑποπτήξας, Ἀγαρηνῶν τὴν θρασύτητα. Ἄλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὡς παρρησίαν ἔχων, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος δ΄.

Δεῦτε, ἅπαντες πιστοί, τοῦ Πατριάρχου καὶ Μάρτυρος, τὴν μνήμην φαιδρῶς ἐορτάσωμεν, μετ' ἐγκωμίων ὡς ἔφη, Σολομὸν ὁ δίκαιος· οὗτος γὰρ ὑπάρχει, Κύριλλος ὁ θαυμάσιος, Ὁρθοδοξίας ὁ ὑπέρμαχος, Λατίνων ὁ ἔλεγχος, ὁ τῶν Πατέρων μιμητής, καὶ τῶν πιστῶν προασπιστής, Εὐαγγελίου ὁ διδάσκαλος, ὁ τῷ ἄρτῳ τῶν λόγων αὐτῶν, τὸν χριστῶνυμον λαὸν διαθρέψας, καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ τυθεὶς προθυμότητα. Διὸ καὶ πρὸς αὐτόν, ἐν κατανύξει ἐκβοήσωμεν· Πρέσβευε διηνεκῶς, ἵνα ῥυσθῶμεν ἐκ πάσης ἀπειλῆς, οἱ τελοῦντες τὴν μνήμην σου.

Ἦχος πλ. α΄.

Τὸν Ἱεράρχην τὸν σοφόν, Ἀρχιερέως τοῦ μεγάλου, καὶ Μάρτυρα τὸν θαυμαστόν, τὸ κλέος τῆς Ἐκκλησίας, καὶ οἰκουμένης ἐγκαλλώπισμα, Κύριλλον τὸν πανένδοξον, ἐν ἀγαλλιάσει εὐφημήσωμεν λέγοντες· Χαίροις ὁ εὐαγγελικῶς πολιτευσάμενος, καὶ ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας ἀγωνισάμενος· χαίροις ὁ τοῖς τυράννοις ἀντιταξάμενος, καὶ τὸ μαρτύριον στερρόως ἀναδεξάμενος· χαίροις ἀθανασίας τὸ στέφος, θεόθεν κομισάμενος, καὶ Χριστῷ ἐν δόξῃ παριστάμενος· ᾧ καὶ πρέσβευε ἐκτενῶς, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος πλ. β΄.

Ἡ θήκη τῶν λειψάνων σου, ἀναβλύζει ἰάματα, καὶ πηγάζει χαρίσματα, τοῖς προσερχομένοις ἐν εὐλαβείᾳ, Κύριλλε Πάτερ πανσεβάσμιε· διὸ σήμερον αὐτήν, οἱ πιστοὶ περικυκλοῦντες, ἐόρτιον τὸν ὕμνον σοι προσφέρομεν, δοξάζοντες Χριστὸν τὸν Θεόν, τὸν ἐν οὐρανοῖς σε δοξάζοντα, ὡς Ἱεράρχην ἡγιασμένον, τοῦ μαρτυρίου ἐν τῷ σκάμματι.

Ἦχος βαρύς.

Ἐπὶ καθέδρας ὑψηλῆς, ἱεραρχικῶς διαπρέψας, μαρτυρικαῖς καλλοναῖς ἐλαμπρύνθης, Κύριλλε μακαριώτατε· Χριστὸν γὰρ μιμησάμενος, ὑπὲρ τῆς ποιμένης ἐδέξω, ἐν ἀγαλλιάσει τὸν θάνατον. Ὅθεν τῆς οὐρανῶν βασιλείας, ἀπολαβὼν τὸ δηνᾶριον, εἰς ἁγιασμὸν ἔχεις τοὺς καρπούς, τῶν κατορθωμάτων σου. Διὸ πρέσβευε ἐκτενῶς, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος πλ. δ΄.

Τῶν Ὁρθοδόξων ὁ λαός, τῆς Ὁρθοδοξίας τὸν ὑπέρμαχον, τιμῶμέν σε ἀοίδιμε Κύριλλε· τοῖς ἀλλοδόξοις γὰρ ἀντικατέστης, καὶ τυράννων ὄφρὸν ἐξεφάυλισας, ὡς εὐσεβείας δικαίωμασι διεξάγων, τὴν λογικὴν ἐκλογάδα σου. Μακάριος εἶ, ὁ διωγμοὺς καὶ θλίψεις ὑπομείνας, καὶ μαρτυρίου τοῦ κρατῆρος γευσάμενος. Παρρησίαν ὡς ἔχων πρὸς Χριστόν, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ὁ αὐτός.

Ἐχει μὲν ἡ ἄνω Ἱερουσαλήμ, ἡ τῶν πρωτοτόκων ἀχειροποίητος πόλις, σὺν τῶν ἀπ' αἰῶνος Ἀγίων τοῖς πνεύμασι, τὴν ἡγιασμένην Κύριλλε ψυχὴν σου, μαρτυρικαῖς μαρμαρυγαῖς ἀποστίλβουσαν· ἔχει δὲ καὶ Ἀγκαράθου ἡ Μονή, ἡ ἐν Κρήτῃ πνευματικὴ σου τιθήνη, ὡς θησαυρὸν τὰ τίμιά σου λείψανα, ἐν προοιμίοις ἐκφαίνοντα πιστοῖς, τῆς μελλούσης ζωῆς τὴν εὐπρέπειαν. Ὅθεν αὐτοῖς προστρέχοντες, ὡς Ἱερομάρτυρα Χριστοῦ σε μακαρίζομεν, ἱκετικῶς ἀναβοῶντες· Πρέσβευε Πάτερ τῷ Θεῷ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ὁ ἐξ Ὑψίστου κληθεῖς.

Ἀνευφημοῦσι πιστοὶ ἐν ἐγκωμίοις, τὴν μνήμην σου σήμερον, τὴν ἀξιέπαινον· ὡς παμφαῆς γὰρ ἀνέτειλε, καὶ φωτοβόλος, τὴν Ἐκκλησίαν καταφωτίζουσα· ὅθεν καὶ ἀγάλονται, Δικαίων τάγματα· Μαρτύρων δῆμοι εὐφραίνονται, σὺν Ἱεράρχαις, Ἱερομάρτυς ἔνδοξε Κύριλλε, τὸν σὲ δοξάσαντα δοξάζοντες, Βασιλέα Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ Ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Ἀκολουθήσας Χριστῷ ταῖς ἀρεταῖς σου, καὶ ὅλος γενόμενος, ἐνθους τῷ πνεύματι, θεομακάριστε Κύριλλε, ἐν περιβλέπτῳ, ἀνήλθεθι θρόνῳ ψήφῳ τῆς χάριτος· ἐνθα καὶ διέπρεψας, ποιμὴν ὡς κάλλιστος, ὡς κυβερνήτης θεόσοφος, τῆς Ἐκκλησίας, ὡς εὐσεβείας σεπτὸς διδάσκαλος. Ὅθεν πιστοὶ σε μακαρίζομεν, τοὺς πολλοὺς σου ἀγῶνας κηρύττοντες, καὶ αἰτουμέν σε πρέσβυν, πρὸς τὸν Κύριον θερμότατον.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Ἀλεξανδρείας λαμπρῶς τὸν Ποιμενάρχην, Κωνσταντινουπόλεως τὸν θεῖον Πρόεδρον, σὲ παμμακάριστε Κύριλλε, ἀνευφημοῦμεν, ἐπιτελοῦντες πόθῳ τὴν μνήμην σου· σὺ γὰρ περικείμενος, χρῖσμα τὸ ἅγιον, Θεῷ ὁσίως ἰερεύσας, καὶ τὴν ψυχὴν σου, ὑπὲρ τῆς ποιμνῆς προθύμως ἔθυσας. Ὅθεν Χριστὸς σε ἐθαυμάστωσε, καὶ σκηνῆς τῶν Ἁγίων ἠξίωσεν, ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. ᾠχος πλ. α΄.

Τῆς εὐσεβείας τῶν Πατέρων, μυσταγωγῶν τὰ ἀγαθὰ, μαρτυρικῶς τὸν βίον ἐξεπέρησας, Κύριλλε Ἱεράρχα Ὅσιε· Ἀρχιερεὺς γὰρ Ἐκκλησίας γενόμενος, ἀξίως τοῦ χαρίσματος ἐπολιτεύσω, καὶ Ὁρθοδόξων τὸ φρόνημα ἀνύψωσας, τὸν λόγον τῆς πίστεως εὐαγγελιζόμενος, τοῖς ψευδαδέλφοις στεργῶς ἀντιπατόμενος, καὶ ὑπὲρ τῶν προβάτων θυσία προσφερόμενος. Διὸ σήμερον οἱ πιστοὶ, δεδοξασμένον σε καθορῶντες, τὴν μνήμην σου ἐπιτελοῦμεν, καὶ ἐκ ψυχῆς ἀναβοῶμεν· Πρέσβευε, Πάτερ, τῷ Χριστῷ, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ σωτηρίας τῶν ὑμνούντων σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τὸν φωστῆρα τῆς Κρήτης, Ἀγκαράθου τὸν ὄρηκα, τῆς Ἀλεξανδρείας ποιμένα, Βυζαντίου τὸν πρόεδρον, τὸν θεῖον δεῦτε Κύριλλον πιστοί, ὡς πρόμαχον τῆς πίστεως στεργόν, καὶ Μαρτύρων θεοδόξαστον κοινωνόν, τιμήσωμεν ἐκβοῶντες· Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ θαυμαστώσαντι, δόξα τῷ ἐν ὑψίστοις εὐκλεῶς, δοξάσαντί σε Ἅγιε.

Ἔτερον. ᾠχος γ΄. Θείας πίστεως.

Θεῖον βλάστημα, τῆς Κρητονήσου, ἄνθος εὖοσμον, τῆς Ἀγκαράθου, ἀνεδείχθης Μονῆς Πάτερ Κύριλλε· Ἀλεξανδρείας ποιμὴν φιλοπρόβατος, καὶ Βυζαντίου θεόκριτος πρόεδρος. Ὅθεν πρέσβευε, Χριστῷ τῷ Θεῷ πανεύφημε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ ὁμόηχον Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ᾠχος α΄. Τὸν τάφον σου.

Ἐπέφανεν ἰδοῦ, εὐφροσύνης ἡμέρα, ὧ Κύριλλε σοφέ, ἡ ἀγία σου μνήμη, πρὸς αἴνεσιν ἑόρτιον, τοὺς πιστοὺς συνεγείρουσα, καὶ ἀυγάζουσα, μαρμαρυγαῖς ἀκηράτοις, τοὺς ὑμνοῦντάς σε, ὡς εὐκλεᾶ Ἱεράρχην, καὶ μέγιστον Μάρτυρα.

Δόξα. Ὅμοιον.

Ὡς ὄσιος ποιμὴν, τῆς Χριστοῦ ἐκλογάδος, Μαρτύρων τὴν ὁδόν, κἂν ἐν γήρα ὑπῆλθες, τυράννων ἰταμότητι, παμμακάριστε Κύριλλε, καὶ κατέπαυσας, ἔνθα τὸ φῶς καταυγάζει, τῆς θεώσεως, ὑπὲρ ἡμῶν ἰκετεῦων, τῶν πίστει τιμώντων σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κυρία Ὁρφανή, Παναγία Παρθένε, Μονῆς σου τῆς σεπτῆς, τιμιώτατος γόνος, ὁ νέος Ἱερόαθλος, ἀναδέδεικται Κύριλλος, μεθ' οὗ πρέσβευε, τῷ σαρκωθέντι ἀφράστως, ἐξ αἱμάτων σου, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν αἰνούντων, τὴν ἄφθαρτον δόξαν σου.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἀ'λεξανδρείας ὁ σοφὸς ἀρχιθύτης, Βασιλευούσης ὁ λαμπρὸς κυβερνήτης, Πατριαρχῶν ὧ Κύριλλε, ἡ θεία καλλονή, ἀρετῶν κοσμούμενος, μυστικῆ εὐκοσμία, τοῦ Χριστοῦ τοῖς στίγμασιν, ἱερῶς ἐλαμπρύνθης· ὧ καὶ πρεσβεύεις Πάτερ ἐκτενῶς, ἐλεηθῆναι ἡμᾶς τοὺς τιμώντάς σε.

Δόξα. Ὅμοιον.

Τῆς Ἀγκαράθου ἢ Μονῆ ἢ ἀγία, πνευματικόν σε ὡς υἱὸν μακαρίζει, καὶ ἔνθεον ἀνάστημα, ὧ Κύριλλε σοφέ, πλοῦτον ἀδαπάνητον, τῶν σεπτῶν σου λειψάνων, τὴν σορὸν κατέχουσα, ἐξ ἧς χάρις ἐκβλύζει, καὶ μεγαλύνει Πάτερ τὸν Θεόν, τὸν ἐν ὑψίστοις τρανῶς σε δοξάσαντα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοχαρίτωτε Ἀγνή Παναγία, Εὐλογημένη Ὁρφανή Θεοτόκε, ἐκ τῆς Μονῆς σου ἔλαμψαν, ὡς ἄστρα νοητά, ὁ σοφὸς Μελέτιος, εὐσεβείας ὁ στῦλος, καὶ ὁ θεῖος Κύριλλος, Ὁρθοδόξων ὁ λύχνος, οὓς εὐφημοῦντες σήμερον πιστῶς, δοξολογοῦμεν τὸν ἄσπορον τόκον σου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.
Ἦχος πλ. δ'. Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Χερσὶ στραγγαλισθεῖς, ὁ ποιμὴν τῶν τυράννων, μετέστης πρὸς ζωῆς, τοὺς φωταυγεῖς θαλάμους, ἐν οἷς περιχορεύων, καὶ ἀπολαύων θείας μεθέξεως, μὴ παύση ἰκετεῦων, Κύριλλε Πάτερ, Χριστὸν τὸν Κύριον, τοῦ οἰκτειρῆσαι πάντας ὡς Θεός, τοὺς σὲ ὑμνολογοῦντας.

Δόξα. Ὁ αὐτός. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἀ'ρεταῖς διαπρέμας ποιμαντικάῃς, ἀπτοήτως προέκρινας τὸ θανεῖν, ἐχθρὸν τὸν ἀλλόφυλον, ἀναιδῶς φρουαττόμενον, μηδὲως δειλιάσας, ἀνδρείας ὡς ἔμπλεως, τῇ ἀψευδεῖ μιμήσει, Χριστοῦ Ἀρχιποίμενος. Ὅθεν σου τὸ σῶμα, ἐκ βυθοῦ τῆς θαλάσσης, ἐδόθη ἀλώβητον, εἰς πιστῶν ἀγαλλίασιν, Ἱερόαθλε Κύριλλε. Πρέσβευε οὖν Πάτερ ἀεὶ, ἵνα χάριν εὐρωμεν καὶ ἔλεος, οἱ εὐλαβῶς ἐκτελοῦντες, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Αἴγκαράθου ἢ Μάνδρα ἢ εὐαγής, χάριτός σου τὸ σκῆνωμα Ὀρφανή, ὡς κῆπος πανεύχαρις, μυστικῶς ἀνεβλάστησεν, ἀγιωσύνης ἄνθος, τερπνὸν καὶ ἠδύπνοον, Πατριαρχῶν τὸ κλέος, τὸν ἔνδοξον Κύριλλον, οὐ τῆ εὐωδία, εὐφραινόμενοι Μῆτερ, τὸν πλοῦτον κηρύττομεν, τῆς πολλῆς σου χρηστότητος, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων δοῦναι τὴν συγχώρησιν, ὡς ἐλεήμων Δεσπότης, ἡμῖν Μητροπάρθενε.

Εἶτα οἱ Ἀναβαθμοί, ἦτοι· τὸ α΄ Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον.

Οἱ Ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ Ὅσιοί σου ἀγαλλιᾶσονται.
Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Εὐαγγέλιον, ζῆτει τῆ ἰγ΄ Νοεμβρίου.

Ὁ Ν΄. Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου... Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β΄.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Σήμερον, ἡ μνήμη τοῦ Ἱερομάρτυρος, ἡμᾶς συνήθροισε, καὶ πάντες χαίροντες, ἐκ καρδίας λέγομεν· Μακάριος εἶ, Κύριλλε πανένδοξε, Ἀλεξανδρείας ἡ δόξα, καὶ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας τὸ καύχημα, ὁ ἀρχιερωσύνης τὴν στολὴν, μαρτυρίου τῆ αἴγλη, λαμπροτέραν ἀπεργασάμενος· πρέσβευε οὖν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τελούντων τὴν μνήμην σου.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου ...

Εἶτα· ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς στ΄ καὶ τοῦ Ἱερομάρτυρος οἱ δύο εἰς η΄. Κανὼν τῆς Θεοτόκου φέρων Ἀκροστιχίδα τήνδε· «Χαῖρε Παρθένε Θεοτόκε Μαρία. Κυρίλλου».

Ὡιδῆ α΄. Ἦχος β΄. Ὁ Εἰρμός.

Δεῦτε λαοί, ἴσσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὀδηγήσαντι, τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Χαῖρε Ἀγνή, Μῆτερ Παρθένε Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡ τῆς ἀρχαίας πρόξενος, μακαριότητος, τῆ βροτεῖα οὐσία· δυσώπει τοῦ σωθῆναι, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Ἀνθος τερπνόν, ἀγεωργήτως Χριστὸν τὸν Θεόν, τὸν Λυτρωτὴν ἐξήνθησας, καὶ εὐωδίασας, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος· διό σε κατὰ χρέος, Μῆτερ δοξάζομεν.

Γίνα τρυφῆς, καὶ ἀθανάτου Παρθένε ζωῆς, οἱ ἐξ Ἀδὰμ κατάκριτοι, ἐπαπολαύσωμεν, τοῦ Πατρὸς ἐσαρκώθη, ὁ Λόγος ἐκ γαστρὸς σου, ὃν μεγαλύνομεν.

Ρῦσαι ἡμᾶς, Θεοκυῆτορ Παρθένε Ἀγνή, τοὺς εὐλαβῶς προστρέχοντας, τῆ ἀντιλήψει σου, ἐκ κινδύνων παντοίων, καὶ πάσης ἐπηρείας, τοῦ πολεμήτορος.

Κανὼν πρῶτος τοῦ Ἱερομάρτυρος, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς κατ' Ἀλφάβητον ἀντιστρόφως· ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις· «Κυρίλλου».

Ἦχος καὶ Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Ὡφθης λαμπρός, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ ἀριστεύς, καὶ ἀφθαρσίας ἔλαβες, στέφανον Κύριλλε· διὸ χάριν μοι αἶτει, ἀξίως ὡς ἂν μέλψω, τὰς ἀριστείας σου.

Ψήφω Θεοῦ, Ἀλεξανδρείας ποιμὴν θαυμαστός, καὶ Βυζαντίου πρόεδρος, ἄριστος πέφηνας, ἀρεταῖς διαπρέψας, καὶ γνώσει διαλάμπας, Ὅσιε Κύριλλε.

Χαίρει λαός, τῶν Ὁρθοδόξων τρανῶς ἐπὶ σοί, ὅτι Χριστοῦ ἐκλόγιον, Πάτερ γενόμενος, Ἐκκλησίας προέστης, καὶ πίστεως ἐδείχθης, Κύριλλε πρόμαχος.

Θεοτοκίον.

Κόσμον Ἀγνή, τῆς ἀρχεγόνου ἀρᾶς τοῦ Ἀδάμ, τῷ ἀνεκφράστῳ τόκῳ σου, σὺ ἀπελύτρωσας, καὶ ἀνθρώπων τῷ γένει, τὴν θείαν εὐλογίαν, ἐδωροφόρησας.

Κανὼν δεῦτερος τοῦ Ἱερομάρτυρος φέρων Ἀκροστιχίδα ἐν τοῖς Θεοτοκίοις τήνδε· «Κυρίλλου».

Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Χριστοῦ τῆς μεθέξεως, τῆς γλυκυτάτης γεύμενος, ὡς Μάρτυς ἀήττητος, καὶ Ἱεράρχης σοφός, χάριν αἶτει μοι, καὶ λόγον ὡς ἂν πλέξω, τὸν ὕμνον σοι Κύριλλε, Πάτερ ἐπάξιον.

Ποιμάνας τὴν ποιμνὴν σου, δι' ἀρετῆς πρὸς οὐράνιον, νομὴν Πάτερ Κύριλλε, τοῦ μαρτυρίου καλῶς, τὸ ἀγώνισμα, ὑπῆλθες καὶ καθεῖλες, ὄφρυν τὴν ὑπέρογκον, τοῦ πολεμήτορος.

Ὡς ἄνθος πανεύοισμον, ἐν Ἐκκλησίᾳ ἐξήνθησας, ἐμπρέψας τὸ πρότερον, ποιμαντικαῖς ἀρεταῖς, καὶ ἐσύστερον, ἐν στάσει μαρτυρίου, τελέσας τὸν δρόμον σου, Ὅσιε Κύριλλε.

Θεοτοκίον.

Κυήσασα Δέσποινα, καὶ μητρικῶς περιστείλασα, ὡς βρέφος παντέλειον, τὸν Λυτρωτὴν τοῦ παντός, τοῦ πλουσίου σου, ἀξίωσον ἐλέους, τοὺς ἀνακηρύττοντας, τὰ μεγαλεῖά σου.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὡιδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοί, Κύριε, ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Τροπάρια.

Εἴλησον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, ἐλέους ἀπείρου ἢ τὸν δοτῆρα, ὑπὲρ λόγον τε καὶ ἔννοιαν, ἀπειρογάμως Ἀγνή σωματώσασα.

Πανάχραντε Θεοῦ νύμφη ἄφθορε, ἀπείρανδρε Μῆτερ τοῦ Ζωοδότου, σῶσον, οἴκτειρον, βοήθησον, τοὺς πεποιθότως πρὸς σὲ καταφεύγοντας.

Ἀπείρανδρε οἰκτρῶς ἠνομήσαμεν, ἐτρώθημεν ἔργοις τῆς ἁμαρτίας· ἀλλὰ δὸς ἡμῖν μετάνοιαν, τῇ χάριτί σου καὶ βίου διόρθωσιν.

Ρ'οαῖς τῆς μητρικῆς εὐσπλαγχνίας σου, κατάρδευσον Κόρη Εὐλογημένη, ξηρανθεῖσαν τὴν καρδίαν

μου, καὶ καρποφόρον αὐτὴν πάλιν ποιήσον.

Κανὼν πρῶτος. Ὁ αὐτός.

Φαιδρότατος ἀστὴρ ἐξανέτειλας, φωτίζων, ἀυγάζων τὴν οἰκουμένην· διὸ Κύριλλε καταύγασον, τὰς διανοίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Υ'πέρλαμπρον στολὴν ἐνδυσάμενος, θεόθεν τῆς θείας ἱεραρχίας, Πάτερ Κύριλλε ὡς Ἄγγελος, τῷ παντεπόπτη Θεῷ ἐλειτούργησας.

Τῆς γνώσεως Θεοῦ ὡς δεξάμενος, τὰ δῶρα τῷ πλούτῳ τῶν ἀρετῶν σου, Πάτερ Κύριλλε κηρύγματι, θεοσεβείας πιστοὺς ἐστερέωσας.

Θεοτοκίον.

Υ'μνοῦμέν σε πιστοὶ καὶ δοξάζομεν, Παρθένε Μαρία Εὐλογημένη· ἐκ γαστρὸς σου γὰρ ἐπέφανεν, ἡ σωτηρία ἡμῖν καὶ ἡ λύτρωσις.

Κανὼν δεύτερος. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Χριστὸν παιδιόθεν ἀγαπήσας, ψυχῆς σου τὴν ἔφεσιν αὐτῷ, ὦ Κύριλλε ἀνέτεινας, καὶ ἀρετῶν τῆς χάριτος, τοὺς θησαυροὺς ἐσύλησας, εἰς εὐσεβῶν περιποίησιν.

Ὠ'ραῖος ἐκ Τίτου τῆς φυτείας, ἐφύης μακάριε βλαστός, καὶ ἀγαθὴν ἐξήνεγκας, ἐν γεωργίᾳ κρεῖττονι, τὴν παγκαρπῖαν Κύριλλε, πιστῶν ἐκτρέφων τὸ πλήρωμα.

Γ'δοῦ ὁ λαὸς τῶν Ὁρθοδόξων, γεραίρει σε Κύριλλε πιστῶς· αὐτῷ γὰρ θεοδώρητος, ἐπέφανας παράκλησις, ἀναψυχὴ καὶ στήριγμα, ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν θλίψεων.

Θεοτοκίον.

Υ'πέραγνε Μῆτερ τοῦ Ὑψίστου, ἐκ σοῦ ὁ φιλόανθρωπος Θεός, ἐνανθρωπήσας ἔσωσε, τῆς πάλαι παραβάσεως, τοὺς εὐσεβῶς τῇ δόξῃ σου, κροτοῦντας ὕμνον ἀρμόδιον.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Χριστῷ ἠκολούθησας, δι' ἀρετῆς ἐκ παιδός, καὶ τούτου ἐποίμανας, τὴν ἐκλογάδα καλῶς, μακάριε Κύριλλε· ἥσχυνας ἀσεβείας, τοὺς κομψοὺς τοῖς σοῖς λόγοις· ἔθραυσας μαρτυρίῳ, τῶν τυράννων τὸ θράσος· διὸ καὶ τοὺς στεφάνους διπλοῦς, θεόθεν ἀπέλαβες.

Δόξα. Ὅμοιον.

Α'γάλλεται σήμερον, ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, τὴν μνήμην σου ἄγουσα, ἐν ἐγκωμίοις φαιδροῖς, πολυάθλε Κύριλλε· σὺ γὰρ ἱερατεύσας, τῷ Κυρίῳ νομίμως, θῦμα αὐτῷ προσήχθης, διὰ τοῦ μαρτυρίου· διὸ θερμῶς δυσώπει αὐτόν, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μονὴ σου ἀγάλλεται, ἡ εὐαγῆς Ὀρφανή, Κυρίλλου τοῦ μάκαρος, ὡς θησαυρὸν τιμαλφῆ, τὰ λείψανα ἔχουσα· ὅθεν πλουσίαν χάριν, ἐξ αὐτῶν καρπουμένη, αἶνεσιν ἀναπέμπει, τῷ ἐκ σοῦ σαρκωθέντι, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ τοῦ παντός, ὃν τρέμει τὰ σύμπαντα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁμιδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Τὴν ἐκ Παρθένου σου γέννησιν, ὁ Προφήτης προβλέπων, ἀνεκήρυττε βοῶν· Τὴν ἀκοήν σου ἀκήκοα, καὶ ἐφοβήθην· ὅτι ἀπὸ Θαιμάν, καὶ ἐξ ὄρους ἀγίου κατασκίου, ἐπεδήμησας Χριστέ.

Τροπάρια.

Θεὸν Πανάχραντε ἔτεκες, τὸν πρὸ πάντων αἰώνων, σὺ ἐν χρόνῳ δι' ἡμᾶς, ὄν παρρησία ἰκέτευε, ἵνα ῥυσθῶμεν, νόσων παντοδαπῶν, πειρασμῶν τε παντοίων καὶ κινδύνων, τῶν ἐν βίῳ Ἀγαθῇ.

Εἰς σὲ ἀκλόνητον ἔχοντες, τῆς ψυχῆς ἡμῶν πᾶσαν, τὴν ἐλπίδα οἱ πιστοί, ἰκετηρίαν προσάγομεν, ἀναβοῶντες· Μῆτερ Θεοῦ Ἀγνή, μὴ ἐάσης ἡμᾶς ἀπολλυμένους, ἐν δουλείᾳ τῶν παθῶν.

Νοσοῦντα Ἄχραντε Δέσποινα, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, ἐκ πολλῶν ἀμαρτιῶν, ἐπισκοπῆς σου ἀξιώσον, τὸν σὸν ἰκέτην, ἵνα σοὶ ἐκβοῶ· χαῖρε Μῆτερ ἀσπόρως ἢ τεκοῦσα, τὸν Δεσπότην καὶ Θεόν.

Εἴλεους ἔχουσα Πάναγνε, θησαυροὺς ἀκενώτους, καὶ συμπάθειαν πολλήν, ἀντιλαβοῦ μου ὡς τάχιον, καὶ τὴν ἀθλίαν, λύτρωσαί μου ψυχὴν, τῶν δολίων σκανδάλων καὶ παγίδων, τοῦ ἐχθροῦ τοῦ πονηροῦ.

Κανὼν πρῶτος. Ὁ αὐτός.

Σὺ ἐκ νεότητος Κύριλλε, τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου, ἐπωμάδιον λαβὼν, ταῖς ἀρεταῖς σου ἐσταύρωσαι, παντὶ τῷ κόσμῳ· ὅθεν καὶ τελευτῆς, ἡξιώθης Μαρτύρων ἀπολαῦσαι, ἀπηνῶς στραγγαλισθεῖς.

Ρῶμαλεότητι Κύριλλε, ἐν καρδίας ἐλέγξας, ψευδαδέλφων τὸν ἐσμόν, ἐν καρτερίᾳ ὑπέμεινας, συκοφαντίας, θλίψεως καὶ διωγμῶν, μεγαλύνων, δοξάζων ἐπὶ πᾶσι, τὸν φιλόανθρωπον Θεόν.

Πάτερ αἰοίδιμε Κύριλλε, Ἡρακλείου ὁ γόνος, Ἀγκαράθου ὁ βλαστός, σὺ Ὁρθοδόξων ἐποίμανας, τὴν ἐκλογάδα, ἄφθαρτον πρὸς νομὴν, καὶ Μαρτύρων ἐγεύσω τοῦ κρατῆρος, ἀνδρικῶς ὑπὲρ αὐτῆς.

Θεοτοκίον.

Ρῆρυπόμενον με πάθεσι, καὶ αἰσχροῖς ἀμαρτίαις, δι' ἀμέλειαν πολλήν, σὺ τῷ ὑσώπῳ με κάθαρον, τῆς μητρικῆς σου, χάριτος Ἀγαθῇ, ἵνα πίστευ τιμῶ σε καὶ δοξάζω, τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ.

Κανὼν δεῦτερος. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Θείων παραδόσεων ἔχων ἐν σοί, Πάτερ ἐνεργοῦσαν τὴν δύναμιν, στῦλος ἐδείχθης, εὐσεβείας ἀρράγης, καὶ ἡσχυνας ὧ Κύριλλε, τῶν ἀζυμιτῶν τὴν κακόνοϊαν.

Εὔζησας ἐν γῆ ἄλλοδαπῇ, μέσον κακοδόξων ἀλώβητος, σαυτὸν προσέχων, Πάτερ Κύριλλε σοφέ, καὶ συντηρῶν ἀκλόνητον, ἐν τῷ θεμελίῳ τῆς πίστεως.

Εὔρωτι πυρούμενος τῷ θεϊκῷ, σχέσεων προσκαιρῶν ἐξέκλινας, καὶ ἐν τῇ Μάνδρα, τῆς Παρθένου προσελθὼν, τῶν μοναζόντων Κύριλλε, σχῆμα ἐνεδύσω τὸ τίμιον.

Θεοτοκίον.

Ρῦσαί με Πανάχραντε ὡς εὐμενῆς, πάσης δυσχεροῦς περιστάσεως, καὶ τῇ δυνάμει, τῶν καλῶν σου πρεσβειῶν, ἐνίσχυσον διάγειν με, ἐν δικαιοσύνῃ τὸν βίον μου.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὡιδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός, καὶ τῶν αἰῶνων ποιητὴς Κύριος, ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν προσταγμάτων, ὀδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σου γὰρ ἄλλον, Θεὸν οὐ γινώσκουμεν.

Τροπάρια.

Θεοκυῆτορ Ἀγνή, τὸ τοῦ Ἡλίου νοητὸν ὄχημα, ταῖς ἀστραπαῖς τῶν σῶν χαρισμάτων, καταύγασον ἡμᾶς· καὶ γὰρ προσκυνοῦμεν, Παρθένε τὸν τόκον σου.

Εὐλπίς τοῦ κόσμου Σεμνή, μὴ κατασχύνῃς τοὺς πιστοὺς δούλους σου, τοὺς ἐκ ψυχῆς ἐπικαλουμένους, βοήθειαν τὴν σὴν, καὶ ὁμολογοῦντας, Θεοῦ σε λοχεύτριαν.

Οἱ ἁμαρτάνοντες αἰσχυρῶς, προστρέχομέν σοι Ἀγαθὴ κράζοντες· Ἐν τῷ φωτὶ τῷ τῆς μετανοίας, ὀδήγησον ἡμᾶς, τῇ χειραγωγίᾳ, Ἀγνή τῆς πρεσβείας σου.

Τραυματισθεὶς ἡδονῶν, τῇ αἰσχυροργίᾳ ὁ οἰκτρὸς ἄνθρωπος, ἱκετικῶς Παρθένε βοῶ σοι· Ἐλθέ μοι ἰατρός, πληγῶν μου τὰ ἄλγη, Ἀγνή θεραπεύουσα.

Κανὼν πρῶτος. Ὁ αὐτός.

Ὁ τοῦ Χριστοῦ μαθητὴς, τῶν κακοδόξων τὴν ὄφρυν Κύριλλε, ἐν διδαχῶν σοφῶν ῥητορεία, κατήσχυνας λαμπρῶς, καὶ Ὁρθοδοξίας, τὸν λόγον ἐτράνωσας.

Ξένος δειχθεὶς τοῖς ἐν γῆ, τῇ θαυμαστῇ σου βιοτῇ Κύριλλε, πρὸς οὐρανοὺς διὰ μαρτυρίου, μετέστης εὐκλεῶς, σὺν πᾶσιν Ἀγίοις, Θεῷ παριστάμενος.

Νόμῳ Θεοῦ ἐκ παιδός, σὺ ἐντρύφησας εὐσεβῶς Κύριλλε, ἄλλος Μωσῆς τῷ τῶν Ὁρθοδόξων, ἐπέφανας λαῷ, καὶ τοῦτον δουλείας, ἐν θλίψει ἐστήριξας.

Θεοτοκίον.

Ἰκετικῶς οἱ πιστοί, κλίνοντες γόνυ Ἀγαθὴ κράζομεν· Ἐν τῷ φωτὶ τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας, ὀδήγησον ἡμᾶς, Παρθένε πρὸς γνῶσιν, Θεοῦ τοῦ θελήματος.

Κανὼν δεύτερος. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὁσίως ἀσκούμενος, θεόφρον Πάτερ Κύριλλε, ἐν τῆς Ἀγκαράθου τῷ σεμνείῳ, σκεῦος ἐγένου, τῶν ἐν Χριστῷ ἀρετῶν, καὶ χάριν ἐφείλκυσας ἐν σοί, δι' ἧς ἀναδέδειξαι, ἀληθείας διδάσκαλος.

Φωτὸς λαμπρυνόμενος, τοῖς ἔργοις Πάτερ Κύριλλε, καὶ λόγῳ κοσμούμενος σοφίας, Ἀλεξανδρείας, τῇ ἐπινεύσει Θεοῦ, τὸν θρόνον ἐπέβης ἐξ αὐτοῦ, πᾶσι τῆς σοφίας σου, διαχέων τὴν ἔλλαμψιν.

Ποιμένων γενόμενος, Ποιμὴν θεόφρον Κύριλλε, ράβδῳ θεϊκῆς ἐπικουρίας, πρὸς εὐσεβείας, τὴν οὐρανίαν νομὴν, τὴν ποιμνὴν ἐποίμανας Χριστοῦ, μαθητὴς ὡς γνήσιος, Μελετίου τοῦ μάκαρος.

Θεοτοκίον.

Ἰδού σοι προστρέχομεν, ἐν κατανύξει Ἄχραντε, τὸν θεῖόν σου τόκον προσκυνοῦντες, καὶ κράζομέν σοι, ἱκετηρίῳ φωνῇ· Ἐσο ἡμῶν πάντοτε Ἀγνή, βίου ἐν ταῖς θλίψεσι, στηριγμὸς καὶ παράκλησις.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. ᾿Ωιδὴ στ΄. ᾿Ο Εἰρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ παισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Οὐρανός σε καὶ γῆ μακαρίζουσι, μεθ' ὧν καγὼ Ἄχραντε πόθῳ φλεγόμενος· μητροπρεπῶς θαυμάστῳσον, ἐπ' ἐμέ τὴν στοργὴν σου καὶ σῶσόν με.

Καταιγίδες πνευμάτων βυθίζουσι, τῶν τῆς πονηρίας με, εἰς χάους ἄβυσσον· σὺ δὲ γαλήνη σῶσόν με, τῆς σεπτῆς χάριτός σου Πανάχραντε.

Ἐπελθόντα τὰ πάθη ταραττουσιν, ὄλον με Θεόνυμφε· ἀλλ' ὡς φιλάγαθος, σὺ στηριγμός μου πάρεσο, καὶ καλὴ ἐν τῷ βίῳ βοήθεια.

Μετανοία Χριστῶ με οικειώσον, τῷ ἐνανθρωπήσαντι ἐκ σοῦ Πανύμνητε· τοῖς μισοῖς γὰρ ἔργοις μου, ἐξ αὐτοῦ ἐμακρύνθην ὁ ἄθλιος.

Κανὼν πρῶτος. ᾿Ο αὐτός.

Μαρτυρίῳ τελέσας τὸν βίον σου, Κωνσταντινουπόλεως ὁ θεῖος πρόεδρος, τοῖς ἐν δουλείᾳ δύναμιν, καὶ ἰσχὺν Πάτερ Κύριλλε δέδωκας.

Λαμπρυνθεὶς μαρτυρίου τοῖς στίγμασι, πρὸς τὴν αἰωνίζουσαν μετέβης εὐκλειαν, ἔνθα θεόφρον Κύριλλε, τῷ Χριστῷ μετὰ δόξης παρίστασαι.

Κατὰ χρέος πιστοὶ σε γεραίρομεν, ὅτι κἂν ἐν γήρατι ὑπῆλθες Κύριλλε, νεανικῶς τὴν ἄθλησιν, καὶ ὄφρὸν τῶν τυράννων κατέσπασας.

Θεοτοκίον.

Λογισμῶν πονηρίας ἀπάλλαξον, Θεοτόκε Ἄχραντε τὸν νοῦν μου δέομαι, τῇ μητρικῇ σου χάριτι, καὶ φρονεῖν με τὰ θεῖα ἐνίσχυσον.

Κανὼν δεύτερος. Τὴν θεῖαν ταύτην.

Τρανῶς χορεύει τῇ δόξῃ σου, ἡ Πόλις ἡ πασῶν βασιλεύουσα, ὅτι ἀπήλαυσε, τῆς σῆς καλῆς κυβερνήσεως, ἐν δυσχειμέροις χρόνοις, τρισμάκαρ Κύριλλε.

ΥΨώσας ἔργοις καὶ λόγοις σου, λαοῦ δεδουλωμένου τὸ φρόνημα, ἠθλησας Κύριλλε, μὴ δειλιάσας τὸν θάνατον, ἵνα ζῶην κερδήσης, τὴν αἰωνίζουσαν.

Ποιμὴν ὑπάρχων σοφώτατος, καὶ θεῖος Ἱεράρχης πανεύφημε, ὑπὲρ τῆς πίστεως, πολλοὺς ἀγῶνας ἐτέλεσας, καὶ μαρτυρίου δρόμον, ἤνυσας Κύριλλε.

Θεοτοκίον.

Λαμπὰς Παρθένε ὑπάρχουσα, φωτὸς τοῦ ἀνεσπέρου τῆς γνώσεως, τῇ φωταυγείᾳ σου, ἐσκοτισμένην τοῖς πάθεσι, τὴν ταπεινὴν ψυχὴν μου, φώτισον Ἄχραντε.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄. Τῆ ὑπερμάχῳ.

Ἐν Πατριάρχαις ἀθλητῆς ἀκαταγώνιστος,
θανατωθεὶς Ἀγαρηνῶν χερσὶ φονόεσσαις,
ἀναδέδειξαι, ὦ Κύριλλε, θεηγόρε.
Ὅθεν στέφος ἀφθαρσίας κομισάμενος,
ἱκεσίαις σου μὴ παύση προϊστάμενος,
τῶν βοώντων σοι· Χαίροις, Πάτερ πολυάθλε.

Ὁ Οἶκος.

Ἀνωθεν τῶν Ἀγγέλων, αἱ δυνάμεις κροτοῦσιν, ἐπάξιόν σοι Πάτερ τὸν ὕμνον· ἡμεῖς δὲ ἐπὶ γῆς οἱ
πιστοί, ἐν εὐφροσύνῃ τὴν μνήμην σου ἄγοντες, τοῖς ἅσμασί σε στέφομεν, Κύριλλε, καὶ πιστῶς
βοῶμεν·

Χαῖρε, ὁ ὄσιος Ποιμενάρχης·
χαῖρε, ὁ ἔνδοξος Πατριάρχης.
Χαῖρε, τὸ τῆς Κρήτης οὐράνιον βλάστημα·
χαῖρε, Ἀγκαράθου Μονῆς τὸ ἀπάνθισμα.
Χαῖρε, Μάρκου ὁ διάδοχος, τῆς Αἰγύπτου ὁ πυρσός·
χαῖρε, Βυζαντίου πρόεδρος, Ἐκκλησίας ὀφθαλμός.
Χαῖρε, ὅτι καθεῖλες πολεμίων τὸ θράσος·
χαῖρε ὅτι ὑπῆλθες μαρτυρίου τὸν δρόμον.
Χαῖρε, Ἁγίων πάντων συμμετοχος·
χαῖρε, Μαρτύρων θεῖος ἐφάμιλλος.
Χαῖρε, σεπτῶν δωρεῶν οἰκονόμος·
χαῖρε, ζωῆς ἀληθοῦς κληρονόμος.
Χαίροις, Πάτερ πολυάθλε.

Μηνολόγιον.

Τῆ ΚΖ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἱερομάρτυρος Κυρίλλου τοῦ Λουκάρεως,
Πάπα καὶ Πατριάρχου τῆς μεγάλης πόλεως Ἀλεξανδρείας τὸ πρότερον, εἶτα δὲ Ἀρχιεπισκόπου
Κωνσταντινουπόλεως καὶ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου γενομένου, ἀθλήσαντος ἐν ἔτει ἀχλῆ (1638).

Στίχοι.

Θῦμα ὁ θύτης τῷ Κυρίῳ προσήχθης
Τῶν ἐκ τῆς Ἄγαρ στραγγαλισθεὶς μανία.
Εἰκάδι ἐβδομάτη Κύριλλος πρὸς πόλον ἀθληδρομεῖ.

Συναξάριον.

Οὗτος ὁ ἐν Πατριάρχαις ἀληθῆς μιμητῆς καὶ Μάρτυς γερασφόρος τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης
ἐγεννήθη ἐν Χάνδακι τῆς Κρήτης, ἐν ἔτει σωτηριῶ ἀφοβ΄ (1572), ἐκ γονέων εὐσεβῶν καὶ ἐπιφανῶν.
Διακούσας τὰ ἐγκύκλια μαθήματα ἐν τῇ οἰκείᾳ πατρίδι, μαθητεύσας παρὰ τῷ ἐπιφανεῖ καὶ
σοφωτάτῳ, ἀοιδίμῳ ἐν Ἱερομονάχοις διδασκάλῳ, Μελετίῳ τῷ Βλαστῷ, πόθῳ παιδείας μείζονος τὴν
Βενετιανὴν πρῶτον, εἶτα δὲ τὸ Πατάβιον καταλαμβάνει, ἔνθα ἐπέδωκεν ἑαυτὸν εἰς τὴν ἐκμάθησιν τῆς
θύραθεν καὶ τῆς ἔσω σοφίας, παρὰ τῶν διδασκάλων αὐτοῦ μεγάλως θαυμαζόμενος καὶ τύπον
ἀρετῆς καὶ εὐσεβείας ἑαυτὸν τοῖς πᾶσι παρεχόμενος.

Πολλοστὸς οὖν ἐν γνώσει καὶ σοφίᾳ καταστάς, ἐπανέκαμψεν ἐν τῇ οἰκείᾳ πατρίδι καὶ τὰ ἐγκόσμια

ἀπαρνηθείς, ἐν τῇ περιωνύμῳ τῆς Ἀγκαράθου προσέδραμε Μονῆ, ἔνθα τῆς ἐν Χριστῷ φιλοσοφίας τὸν τρίβωνα ἐνεδύσατο. Μικρὸν δ' ἐνταῦθα διαβίωσας ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀφίκετο καὶ ἐχειροτονήθη Διάκονος καὶ Πρεσβύτερος, λαβὼν καὶ τὸ ὄφθικιον τοῦ Πρωτοσυγκέλλου, χερσὶν ἀγίαις τοῦ ἐν Ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Μελετίου τοῦ Πηγᾶ, ὁσίως καὶ δικαίως πατριαρχεύοντος τότε ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ὃν καὶ διεδέξατο, τὸν Ἀγίοις πρέποντα ὕπνον κοιμηθέντα, ἐν ἔτει αχα'.

Ποιμαίνων οὖν θεοφιλῶς τὴν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ λογικὴν τοῦ Κυρίου ποίμνην, θεϊκῇ ἐπινεύσει ἐξελέγη ἐν ἔτει αχκ' (1620) Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως καὶ Οἰκουμενικός Πατριάρχης. Πεντάκις οὖν πατριαρχεύσας καὶ ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας γενναίως ἀγωνισάμενος, θλίψεσί τε μυρίαίς, διωγμοῖς καὶ ὑπερορίαις προσομιλήσας, καὶ ἐν πᾶσι δόκιμος φανείς, φθόνῳ τῶν Λατίνων διαβληθείς τοῖς κρατοῦσιν Ἀγαρηνοῖς, συνελήφθη ὑπὸ τῶν μαιφόνων γενιτσάρων, οἵτινες ἐπιβίβασαντες αὐτὸν ἐν τινὶ πλοιαρίῳ καὶ φθάσαντες ἔξω τῆς πόλεως, ἐν τόπῳ καλουμένῳ «Ἅγιος Στέφανος», ἀπέκτειναν αὐτὸν διὰ στραγγαλισμοῦ παρὰ τὸν αἰγιαλὸν τῆ κζ' Ἰουνίου τοῦ ἔτους αχλη' (1638), ρίψαντες τὸ μαρτυρικὸν αὐτοῦ σῶμα ἐν τῇ θαλάσῃ τοῦ Βοσπόρου. Θεία δὲ δυνάμει ἀνασῶθὲν τοῦτο τοῦ θαλασσίου βυθοῦ, εὐσεβῶν ἀλιέων χερσίν, ἐτάφη ἐντίμως ἐν τινὶ νησίδι τοῦ κόλπου τῆς Νικομηδείας, «Ἅγιος Ἀνδρέας» καλουμένη, ἐν τῇ ἐκεῖ ὁμωνύμῳ Μονῇ. Ἀργότερον δὲ τὸ τίμιον αὐτοῦ λείψανον ἀνακομισθὲν κατετέθη ἐν τῇ ἐν Χάλκῃ Μονῇ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Καμαριωτίσσης, ἀπεδόθη δέ, ὑπὸ τοῦ τῇ μακαρία τῇ λήξει γενομένου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Δημητρίου τοῦ Α', τῇ παλαιφάτῳ καὶ σεβασμίᾳ Μονῇ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῇ ἐπονομαζομένῃ τῆς Ἀγκαράθου, ἐν ἔτει α΄ηοε' (1975), ἔνθα καὶ φυλάσσονται ἄχρι τῆς σήμερον καθαγιαζόντα τοὺς μετὰ πίστεως προσερχομένους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σαμψῶν τοῦ Ξενοδόχου.

Στίχοι.

Ἐξῆγεν ὁ πρὶν ἐκ γνάθου Σαμψῶν πόμα,
Ὁ νῦν δὲ Σαμψῶν μύρον ἐκ τάφου βρῦει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀνέκτου.

Στίχοι.

Οὐκ ἦν ἀνεκτὸν τῷ Ἀνέκτῳ μὴ στέργειν,
Τὸν διὰ Χριστὸν θάνατον μέχρι τέλους.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁμιδὴ ζ'. Ὁ Εἰμός.

Εἰκόνοσ χρυσεῖς, ἐν πεδίῳ Δειριᾶ λατρευομένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες καταφρόνησαν, ἀθεωτάτου προστάγματος· μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Α' δίκων χειρῶν, λύτρωσαί με Μαριὰμ Θεοκυῆτορ, καὶ ἐκ δολίας γλώσσης ρῦσαι με, τὸν ἀκορέστως βοῶντά σοι· Χαῖρε τὸν Θεὸν ἢ τεκοῦσα, καὶ Δεσπότην τῆς κτίσεως· χαῖρε προστασία ἀψευδῆς, καὶ σωτηρία ἡμῶν.

Ρημάτων Ἀγνή, τῶν ψαλλόντων τοῦ Ἀγγέλου σοι τὸ Χαῖρε, ἐν εὐμενεῖᾳ ἐπακούουσα, νεῦσον αὐτῶν παρακλήσεσι, παύουσα δεινῶν τρικυμῖαν, καὶ εἰρήνην βραβεύουσα, Εὐλογημένη αὐτοῖς, ταῖς

δραστικάῖς σου εὐχαῖς.

Γ' δού οἱ πιστοί, εὐσεβῶς σε Ἀγαθὴ ὑμολογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦντες τὸ μυστήριον, τῆς ὑπὲρ φύσιν λοχείας σου, ἐν ἀγαλλιάσει βοῶμεν· Χαῖρε Μῆτερ Ἀπειρανδρε, σκέπε καὶ φρούρει ἡμᾶς, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἀεὶ.

Ἀ' γία σκηνή, καὶ καθέδρα θαυμαστὴ τοῦ Βασιλέως, Θεοκυῆτορ Παντευλόγητε, ῥάβδῳ τῆς σῆς ἀντιλήψεως, πρὸς σωτηριώδη νομὴν με, τῆς ἀγάπης ὁδήγησον, τοῦ σαρκωθέντος ἐκ σοῦ, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν.

Κανὼν πρῶτος. Ὁ αὐτός.

Γ' δού εὐσεβῶς, Ἐκκλησίας οἱ πιστοὶ συναθροισθέντες, ἐπιτελοῦμεν νῦν ἐν ὕσμασι, Κύριλλε Πάτερ τὴν μνήμην σου· σὺ γὰρ ἀληθῶς ἱερεύσας, καὶ ἀθλήσας δι' αἵματος, χοροβατεῖς ἐν σκηναῖς, τῆς ἀθανάτου ζωῆς.

Θυσία τερπνὴ, καὶ εὐώδης προσφορὰ Χριστῷ προσήχθης, Ἀρχιερέων ἐν ὑψώμασιν, ὁ διαπρέψας μακάριε, καὶ μαρτυρικῶς ὁ σφραγίσας, τὴν καλὴν ποιμασίαν σου· διὸ μὴ παύση αὐτῷ, πρεσβεῦων ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ' Μάνδρα σοφέ, τῆς Κυρίας Ὁρφανῆς σὲ μακαρίζει, τῆς Ἀγκαράθου ἢ περίπυστος, Κύριλλε Πάτερ τὴν θήκην σου, ὥσπερ θησαυρὸν κεκτημένη, ἐξ ἧς χύδην ἰάματα, ὀμβροβλυτεῖς μυστικῶς, τοῖς εὐσεβέσιν ἀεὶ.

Θεοτοκίον.

Λαμπάδα φωτός, ὡς ὑπάρχουσα Ἄγνη τοῦ ἀνεσπέρου, τοὺς ἐν σκοτίᾳ παραπτώσεων, ἀπειραρίθμων καθεύδοντας, φώτισον τῆ σῆ φωταυγείᾳ, καὶ ἡμέρας ἀνάδειξον, Θεοκυῆτορ υἱού· σὲ γὰρ ὑμνοῦμεν πιστῶς.

Κανὼν δεύτερος. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Στοιχειούμενος, τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως, τῷ ζήλῳ Κύριλλε, σὺ δι' ἀγόνων πολλῶν, αὐτῆς ἀναδέδειξαι, μέγας ὑπέρμαχος, καὶ διήλεγξας, ἐν παρρησίᾳ μείζονι, τοὺς φρονούντας κακοδόξως.

Μαρτυρούμενος, τῆς εὐσεβείας Κύριλλε, τοῖς προτερήμασι, τοὺς ἐν τῇ Δύσει σοφούς, ἀσόφους ἀπέδειξας, καὶ διετράνωσας, ἀποδείξεσιν, ἐν γραφικαῖς τὸ κήρυγμα, τῆς πατρώας εὐσεβείας.

Τὴν ἀήττητον, διεζωσμένος δύναμιν, Θεοῦ τῆς χάριτος, τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ, προέστης φρονήματι, γενναίῳ Κύριλλε, καὶ ἐνήθλησας, στραγγαλισθεὶς ὠμότητι, τῶν ἀνόμων γενιτσάρων.

Θεοτοκίον.

Λῦσον Ἄχραντε, θερμῶς καθικετεύω σε, τὰς τῶν μεγίστων μου, παραπτωμάτων σειράς, καὶ δὸς οὐρανόφρονα, ἀνύειν βίον με, ὡς ἂν Δέσποινα, ἀξιωθῶ τῆς χάριτος, τοῦ ἐκ σοῦ σωματωθέντος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὡιδὴ η' . Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων τοῖς Παισὶ συγκαταβάνα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Καταφυγή μου κραταιά, και αντίληψις θερμή και προστασία, ως οϊκτίρμων γενοῦ μοι· και γάρ προστρέχω τῇ σῇ, πρεσβεία και σκέπη Πανάμωμε, ὑμῶν, μεγαλύνων, τὸν ἄφθορόν σου τόκον.

Υ'περυψοῦμεν οἱ πιστοί, και δοξάζομεν αἰεὶ ἐν εὐφροσύνῃ, τὸν ἀφράστως τεχθέντα, ἐκ σοῦ τῆς μόνης Ἁγνῆς, ὃν Μητερ δυσώπει ὡς εὐσπλαγχνος, τοῦ ῥυσθῆναι πάντας, κακίας τοῦ βελίαρ.

Ρ'ῶσιν χορήγει τῇ ψυχῇ, και τῷ σώματι Σεμνή δύναμιν δίδου, τοῖς ἀχρείοις σου δούλοις, τοῖς πεποιθόσιν εἰς σέ, και Χαῖρε βοῶσί σοι Ἄχραντε, πηγῇ εὐλογίας, και λύσις ἀμαρτίας.

Γ'δού σε πᾶσα γηγενῶν, φύσις Πάναγνε αἰεὶ ἐγκωμιάζει, τὸ ἐν σοὶ μέγα θαῦμα, δοξολογοῦσα πιστῶς· Θεὸν γάρ ἀρρήτως γεννήσασα, ἐτοίμη ὑπάρχεις, ἀπάντων σωτηρία.

Κανὼν πρῶτος. Ὁ αὐτός.

Ζήλω παμμάκαρ θεϊκῷ, κυβερνήσας τὸν λαὸν τῆς Ἐκκλησίας, και Μαρτύρων τὸν δρόμον, ἐπιτελέσας στερρῶς, τῆς νίκης τὸ στέφος ἀπέλαβες, Κύριλλε! διό σε, πιστοὶ ὑμολογοῦμεν.

Εὐαγγελίου ταῖς ὁδοῖς, τὸν σὸν βίον ἐκ παιδὸς Πάτερ εὐθύνας, Ἱεράρχης ἐδείχθης, τῆς Ἐκκλησίας σοφός, ἐν τέλει δὲ Μάρτυς περιδοξός· Κύριλλε διό σε, ἐδόξασεν ὁ Κτίστης.

Δῶρον προσῆξας σεαυτὸν, Πάτερ Κύριλλε Θεῷ ἡγιασμένον, προαιρέσει ἀθλήσας, ὑπὲρ τῆς ποιμένης τὸ πρὶν, Μαρτύρων δ' ἐσύστερον αἵματι· ὄθεν τῶν θαυμάτων, τῇ αἴγλῃ ἐλαμπρύνθης.

Θεοτοκίον.

Ὁ πλημμελήσας ἀμελῶς, ὑπὲρ πάντας γηγενεῖς ἐγὼ ὑπάρχω· διὰ τοῦτο βοῶ σοι, ἐν μετανοίᾳ πολλῇ· Βοήθησον Μητερ τὸν δοῦλόν σου, λαβεῖν τῶν πταισμάτων, συγχώρησιν τελείαν.

Κανὼν δεύτερος. Παῖδας εὐαγεῖς.

Θλίψεις, διωγμούς, ὑπερορίας, κινδύνους, ταλαιπωρίας ὑπὲρ ἄνθρωπον, και ἐν τέλει θάνατον, βίαιον ὑπέμεινας, ὑπερμαχήσας Κύριλλε, τῆς ἐκλογάδος σου, ἐν Πνεύματος Ἁγίου δυνάμει· ὄθεν ἠξιώθης, τρυφῆς τῆς ἀκηράτου.

Νόμου αἰωνίου τῇ μελέτῃ, ἐγκύψας Κύριλλε Πάτερ ἐκ νεότητος, τὸν Χριστὸν προέκρινας, πάντων ἐν τῷ βίῳ σου, και ἀκριβῶς μιμούμενος, αὐτὸν μακάριε, ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς σου ποιμνίου, ζήλω ἠγωνίσω, και ἠθλήσας γενναίως.

Χαίρει γηθοσύνως Ἀγκαράθου, ἡ Μάνδρα ἡ εὐαγῆς τῆς Θεομήτορος, πλοῦτον ἀδαπάνητον, θησαυρὸν ἀσύλητον, και γέρας Πάτερ Κύριλλε, ἄφθιτον ἔχουσα, τῶν θείων σου λειψάνων τὴν θήκην, βλύζουσαν ὡς κρήνη, τῆς χάριτος τὰ ρεῖθρα.

Θεοτοκίον.

Ὁ μβροῖς μητρικῆς σου εὐσπλαγχνίας, Παρθένε Θεοκυῆτορ ἰκετεύω σε, σβέσον τῆς κακίας μου, τάχιον τοὺς ἄνθρακας, ἀναψυχὴν και ἄνεσιν, τῷ παναθλίῳ σου, βραβεύουσα οἰκέτῃ Παρθένε, ἄδοντί σοι ὕμνον, καρδίας ἐκ βαθέων.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁιδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, καὶ χαρὰν τῷ κόσμῳ κύησασα, σὲ ὑμνοῦμεν, Παναγία Παρθένε.

Τροπάρια.

Λόγος ἰσχύει σε οὐδεὶς, εὐφημῆσαι Δέσποινα, τὴν ἀγιωτέραν τῆς κτίσεως, ἣν ὑμνοῦσιν, οὐρανῶν αἱ δυνάμεις.

Λύτρωσις Δέσποινα Ἄγνη, διὰ σοῦ ἐπέφανε, καὶ χαρᾶς τὴν κτίσιν ἐπλήρωσεν· ὅθεν πάντες, γηγενεῖς σε τιμῶμεν.

Ὁλον τὸν βίον μου Ἄγνη, ἀχρειώσας πάθεσι, πρὸς σὲ καταφεύγω δεόμενος· μὴ οὖν Μήτηρ, τὴν κραυγὴν μου παρώση.

Υἱοὺς προσφέρω σοι Ἄγνη, ὁ ἀχρεῖος ἄνθρωπος, κἂν ρερυπωμένος τοῖς χεῖλεσι· σὺ δὲ δός μοι, τὴν ἁγίαν σου χάριν.

Κανὼν πρῶτος. Ὁ αὐτός.

Γέρας καὶ καύχημα λαμπρόν, σὺ ὑπάρχεις Κύριλλε, τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ στήριγμα· ὅθεν ὕμνους, ἐν χαρᾷ σοι κροτοῦμεν.

Βίον ὡς κάλλιστος ποιμὴν, διανύσας ὄσιον, τῶν Μαρτύρων δόξης ἠξίωσαι, ἐν νυμφῶνι, τῆς Χριστοῦ βασιλείας.

Ἄνωθεν Κύριλλε σοφέ, εὐμενῶς ἐπίβλεψον, τὴν σὴν εὐλογίαν δωρούμενος, τοῖς τελοῦσι, τὴν ἁγίαν σου μνήμην.

Θεοτοκίον.

Υἱμολογίαις σε Ἄγνη, οἱ πιστοὶ γεραίρομεν, τὰ σὰ μεγαλεῖα θαυμάζοντες· ὅθεν σῶζε, ταῖς πρεσβείαις σου πάντας.

Κανὼν δεύτερος. ἝΑπας γηγενής.

Δεῦτε εὐλαβῶς, ἁσμάτων τοῖς ἄνθεσι, σήμερον στέψωμεν, οἱ πιστοὶ χορεύοντες, τῆς Ἐκκλησίας τὸ ἐγκαλλώπισμα, Πατριαρχῶν τὸ καύχημα, τὸν θεῖον Κύριλλον, ἐκβοῶντες· Πρέσβευε πρὸς Κύριον, τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς τοὺς τιμῶντάς σε.

Ὁσῖος ποιμὴν, διδάσκαλος πάνσοφος, μύστης οὐράνιος, λειτουργὸς ἰσάγγελος, καὶ κυβερνήτης ψυχῶν πανάριστος, ὄφθης Θεοῦ ἐν χάριτι, παμμακάρ Κύριλλε· διὰ τοῦτο, πάντες εὐφημοῦμέν σε, καὶ προστάτην θερμὸν ἐξαιτούμεθα.

Πρέσβευε Χριστῷ, ποιμὴν ὡς χρηστότατος, Μάρτυς ὡς ἄριστος, τῇ Τριάδι πάντοτε, ὑπὲρ εἰρήνης, τῆς κληρουχίας σου· ἐκ πειρασμῶν δὲ φύλαττε, νόσων καὶ θλίψεων, τοὺς τιμῶντας, θήκην τὴν μυρίπνοον, τῶν λειψάνων τῶν σῶν Πάτερ Κύριλλε.

Θεοτοκίον.

Υἱοῦστον Ἄγνη, Θεὸν μετὰ σώματος, κυφορήσασα, ὕψωσας τὴν ἔκπτωτον, ἀνθρώπων φύσιν, πρὸς τὴν ἀρχέγονον, ὡς ἀληθῶς κατάστασιν· διό σοι κράζομεν· Χαῖρε Μήτηρ, Κόρη παμμακάριστε,

Θεοτόκε Θεοῦ νύμφη ἄφθορε.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἐνδυμα τὸ ὑπέρλαμπρον, τῆς ἀρχιερωσύνης, θεόθεν ἐνδυσάμενος, ἐν Αἰγύπτῳ τὸ πρῶτον, ἐν Βυζαντίῳ δ' ὕστερον, ὡς φωστὴρ φωτοφόρος, ἐν Πατριάρχαις ἔλαμψας, ποιμασίας τῆ αἴγλη, καὶ ἀστραπαῖς, τοῦ εὐσθενεστάτου σου μαρτυρίου, τὴν οἰκουμένην Κύριλλε, πᾶσαν καταπυρσεύων.

Ἔτερον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἡ Κρήτη ὡς ἀμάραντον, βλαστὸν αὐτῆς γεραίρει σε, καὶ Ἀγκαράθου ἢ Μάνδρα, πνευματικὸν ὡς υἰὸν σε, Ἱερομάρτυς Κύριλλε, ἐγκωμιάζει ἄσμασιν, ὡς θησαυρὸν κατέχουσα, τὰ ἱερὰ λείψανά σου, ἐξ ὧν ἐκχέεται χάρις.

Ἔτερον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Πατριαρχῶν διαπρέψας, ἐπὶ τοῦ θρόνου εὐκλεῶς, Κύριλλε Πάτερ μετέστης, πρὸς οὐρανοῦς μαρτυρικῶς, ἔνθα Χριστοῦ ἠξιώθης, τῆς δεξιᾶς παραστάδος.

Θεοτοκίον.

Θεοκυῆτορ Παρθένε, ἡ τὸν φιλόανθρωπον Θεόν, ἀνερμηνεύτως τεκοῦσα, τοῦτον ἀεὶ ὑπὲρ ἡμῶν, ἰκέτευε παρρησία, ἵνα οἱ πάντες σωθῶμεν.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἰστῶμεν στίχ. δ' καὶ ψάλλομεν τὰ κάτωθι Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασιν, ἀναδήσωμεν τὸν θεοφόρον; Κύριλλον τὸ κλέος τῆς πίστεως, καὶ τῆς εὐσεβείας διδάσκαλον, τοῦ Εὐαγγελίου μυστολέκτην· ποιμένα, τῆς Ἐκκλησίας τὸν ἀκοίμητον· τὸν στῦλον, τῆς Ἐκκλησίας τὸν ἀκλόνητον· τὸν Ὀρθοδόξων προστάτην, τὸν χοροβατοῦντα, Παραδείσου ἐν ταῖς αὐλαῖς, καὶ χάριν πηγάζοντα, ἐκεῖθεν ἡμῖν σωτήριον.

Ποίοις εὐφραντικοῖς μέλεσιν, ἐπαινέσωμεν τὸν Ἱεράρχην; τῆς Ἀλεξανδρείας τὸ καύχημα, καὶ τοῦ Βυζαντίου τὸ σέμνωμα, πρόεδρον τὸν θεῖον ἀμφοτέρων· φωστῆρα, τὸν ἐκ τῆς Κρήτης ἀναλάμψαντα, καὶ πᾶσαν, τὴν Ἐκκλησίαν καταυγάσαντα· Ἀρχιερέων τὸ κλέος, Κύριλλον τὸν θεῖον, ὃν ἐδόξασεν ὁ Θεός, ποιμένα ὡς γνήσιον, καὶ Μάρτυρα γενναιότατον.

Ποίοις ὕμνωδιῶν ἄνθεσι, στεφανώσωμεν τὸν Πατριάρχην; τὸν ποιμαντικῶς διαπρέψαντα, καὶ μαρτυρικῶς ἐκδημήσαντα, πρὸς τὰς αἰωνίους καταπαύσεις· ἐχθρῶν μὲν, τὸν καταισχύναντα τὴν ἔπαρσιν, πιστῶν δέ, τὸν στερεώσαντα τὸ φρόνημα· τὸν μιμητὴν τοῦ Δεσπότη, Κύριλλον τὸν θεῖον, οὗ ἡ θήκη ἀνελλιπῶς, πηγάζει ἰάματα, εἰς δόξαν Θεοῦ τῆς χάριτος.

Ποίοις οἱ εὐσεβεῖς ἄσμασιν, ἀνυμνήσωμεν τὸν θεοφόρον; τὸν Ἀρχιερέα τὸν ὄσιον, τὸν ἐν εὐσεβείας τοῖς ῥήμασι, κυβερνήσαντα τὴν Ἐκκλησίαν· τὸν πίστει, ὡς ὁ Μωσῆς μέγαν γενόμενον, καὶ θράσος, τῶν ἄλλοφύλων ταπεινώσαντα· τὸν κοινωνὸν τῶν Μαρτύρων, Κύριλλον τὸν θεῖον, οὗ πρεσβείας ταῖς πρὸς Θεόν, κινδύνων λυτρούμεθα, οἱ πόθῳ αὐτὸν γεραίροντες.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ὅσπε Πάτερ, Κύριλλε ιερῶτατε, ἐκ νεότητος Θεῷ ἀνατεθείς, τῶν ἀρετῶν καταγώγιον ἐχρημάτισας, καὶ ἐν περιδόξῳ Πατριαρχῶν καθέδρᾳ, ἐπολιτεύσω ἀξίως τοῦ χαρίσματος· Εὐαγγελίου γὰρ τῆ ράβδῳ στηριζόμενος, καὶ ὑπὲρ τῆς πίστεως ἀγωνιζόμενος, πρὸς εὐσεβείας νομὴν ἐκυβέρνησας, τὴν λαχοῦσάν σοι ἐκλογάδα, καὶ ὑπὲρ ταύτης προθύμως, τοῦ μαρτυρίου ποτήριον ἔπιες. Ὅθεν σύμμορφος Χριστοῦ, τῶν παθῶν ἀναδειχθείς, τῆς Ἀναστάσεως τὴν δόξαν ἐκληρώσω, καὶ ἐκτίσω ἐν οὐρανοῖς, ἐπάξια τῶν καμάτων τὰ ἔπαθλα, Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι παριστάμενος, καὶ πρεσβεύων ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τελούντων τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς, σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τοῦ Ἱεράρχου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου ἡ γ' καὶ στ' Ὁιδή. Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον, ζῆτει τῆ ἰγ' τοῦ Νοεμβρίου.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις Κρητονήσου ἄνθος τερπνόν, καὶ Ἀλεξανδρείας, Ποιμενάρχης περικλεής· Χαίροις Πατριάρχης, σοφὸς τῆς Κωνσταντίνου, καὶ Ἐκκλησίας στῦλος, ἔνδοξε Κύριλλε.

Δίστιχον.

Κύριλλον, ὦ Κύριλλε, φρούρει εὐχαῖς σου
ῥμνους σοι ὑφάναντι πόθῳ καρδίας.